

senere år, og den betyder så meget i det danske samfund, at det ikke er for meget forlangt at sige: Vi må have et samlingsværk, et klassisk samlingsværk, som man så kan opdatere ud fra de følgende år eller hvert andet år. Det har vi ikke, men vi har masser af materiale, byggesten til det. Vi kan derfor lave det, og da jeg selvfølgelig går ud fra, at det laves på en begavet måde, så vil det være et dejligt værktøj.

Fru Birthe Rønn Hornbech var inde på, at vi mangler debat her i landet om disse ting. Det kan jeg nu slet ikke se, men jeg ved, at debatten er vigtig. Men der er den forskel på debatten og oplysningerne, at debatten aldrig kan standse, men oplysninger kan pr. en eller anden dato sætte et punktum for alle hidtidige tal og prognoser og antagelser osv., og det har vi ikke skaffet nogen sinde, og det kunne vi skaffe uden alt for meget møje.

Så er jeg for anden gang i aften, eller i dag i hvert fald, i den situation at kunne anerkende et udtryk fra Dansk Folkeparti i en debat om netop disse emner her, for jeg kunne godt lide fru Aase D. Madsens ord »kendsgerninger«. Det er dem, jeg gerne vil have på bordet, og jeg gentager: Der findes mange, men de skal samles på en hensigtsmæssig, på en begavet måde og en brugbar måde, og det er lige det, vi skal have. Kendsgerninger, dem kan vi ikke få for mange af.

Jeg skal ikke trække tiden ud med at sige andet til de øvrige ordførere, for det er dækket af ting, jeg allerede har sagt, men jeg har et lille forslag til at komme videre. Sidste sætning i vores forslag siger, at statsministeren, men det kunne for den sags skyld også være indenrigsministeren, skulle indkalde repræsentanter for de partier, der stemmer for forslaget, til drøftelse af kommissionens sammensætning og dens kommissorium.

Jeg kunne godt tænke mig, at vi, inden sagen skal til anden behandling, og altså inden udvalget gør sig færdigt, laver en penneprøve. Det er altså ikke noget stort krav. Det er selvfølgelig lidt mere, end hvis man skriver til en minister: Vil ministeren hjælpe det og det parti med at udarbejde en paragraf, der siger det og det. Det kan gå lidt hurtigere. Men vi burde sætte os sammen nogle stykker under ministerens og hendes mange dygtige rådgiveres ledelse og prøve på, om vi kan lave et egnet kommissorium, der kan tilfredsstille mange, herunder ministeren, herunder regeringspartierne.

Jeg vil bede ministeren om at gå i tænkeboks og se, om hun ikke kunne stille lidt arbejdskraft til rådighed, så vi virkelig kunne lave denne prøve, og lykkes det så ikke at lave et kommissorium, som både er forstandigt, og som kan samle et bredt flertal, ja, så har det altså været forgæves, men så er vi én gang for alle værdig med forslag af denne art. Men der er en stor chance for, at forsøget vil lykkes, og så vil der være gjort en god ting for kommende tiders debat og beslutninger i hele dette sagskompleks.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
23) Første behandling af lovforslag nr. L 207: Forslag til lov om tilskud til undervisning i dansk som andetsprog for voksne.
 Af indenrigsministeren (Karen Jespersen).
 (Fremsat 29/2 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Karen J. Klint (S):

Efter at forpligtelsen for danskundervisning for udlændinge er overgået til kommunerne, gjorde en række kommuner sidste år opmærksom på, at de ikke kunne få bevillingen til at hænge sammen til trods for, at der var blevet oprettet en særlig pulje til at afbøde for de kommuner, der har et forholdsmæssigt stort antal udlændinge, hvis undervisning ikke blev dækket ind efter reglerne jf. integrationsloven.

Kommunerne giver danskundervisning efter tre finansieringsmodeller. For det første danskundervisning for personer, der er omfattet af integrationsloven, som finansieres af aktivitets-

bestemte tilskud i integrationsloven. For det andet danskundervisning som led i en handlingsplan for forsikrede ledige betalt af arbejdsformidlingen. Og for det tredje danskundervisning for udlændinge, der ikke er omfattet af de to første finansieringer.

Det er finansieringen af den sidste gruppes undervisning, som en række kommuner har gjort opmærksom på, idet de har mange udlændinge. I første omgang forsøgte staten at imødekomme dette ved en særlig puljeordning. Dette har vist sig ikke at være tilstrækkeligt, idet antallet af udlændinge på sprogcentre har vist sig større end først antaget.

Lovforslaget lægger derfor op til, at staten yder et tilskud på 30 kr. pr. tildelt danskundervisningstime for denne persongruppe. Tilskudet følger den pågældende person og dermed den kommune, der står for undervisningen, da flere kommuner så lettere kan samarbejde om selve undervisningen.

Indenrigsministeren bemyndiges til efter aftale med undervisningsministeren at fastsætte nærmere regler om en kommunes samlede maksimale tilskud. Der vil således kunne fastsættes et loft for, hvor længe en kommune kan hjemtage tilskud for den enkelte kursist.

Bestemmelsen betyder dog ikke, at en kommune kan afslå undervisning til en kursist, der ikke har lært tilstrækkeligt dansk til at kunne fungere på arbejdsmarkedet. Eventuel udmøntning af bestemmelsen vil ske efter forhandling med de kommunale parter.

Set under ét vil lovforslaget betyde kommunale besparelser i de berørte kommuner, hvilket vil blive modregnet i den kommunale budgetgaranti, hvorfor lovforslaget samlet set ikke vil medføre øgede offentlige udgifter.

Der kan dog opstå øgede udgifter, hvis danskundervisningen for denne målgruppe generelt styrkes som led i at øge deres muligheder for at komme ind på arbejdsmarkedet, hvilket jo er et mål i sig selv, både af hensyn til deres livskvalitet, egenforsørgelse og af hensyn til det øvrige samfund, hvor der flere steder er mangel på arbejdskraft.

Den socialdemokratiske gruppe støtter lovforslaget.

Else Winther Andersen (V):

Dette lovforslag har en overskrift, der hedder »dansk som andetsprog«, og det er da nok et spørgsmål, som jeg vil stille under udvalgsarbejdet, hvornår dansk er kommet til at stå som

andetsprog. Jeg troede, dansk altid var et hovedsprog.

Hvis vi skal se helt overordnet på dette her lovforslag, så er det jo selvfølgelig vigtigt, at man får lært dansk, for at man kan blive integreret, og at man jo selvfølgelig her vil prøve på at omfatte alle, sådan at man derved giver dem mulighed for en integration på arbejdsmarkedet. Desværre har vi jo nok en del, der har været her længe, som ikke har fået lært sproget ordentligt.

Det her lovforslag har jo været fremsat et stykke tid. Derfor må jeg nok bebrejde ministeren lidt, at vi først har fået høringssvarene i dag. Så derfor er der i hvert fald nogle spørgsmål til dette lovforslag, som vi ønsker at stille under udvalgsarbejdet. Men overordnet vil jeg sige, at dansk som sådan er vigtigt at få styrket rundtomkring, både i de enkelte kommuner og også ude på arbejdspladserne.

Men Venstre vil under udvalgsarbejdet se på, hvordan vi vil forholde os til dette her lovforslag, når vi har fået svar på de spørgsmål, vi vil stille.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Danskundervisning er en meget væsentlig del af integrationspolitikken, og derfor støtter vi i Det Konservative Folkeparti helt klart intentionerne i dette forslag. Noget tyder på, at der er nogle byrdefordelmæssige problemer kommunerne imellem, når de skal varetage opgaven med danskundervisningen for voksne udlændinge. Det er vi selvfølgelig positivt indstillede over for at kigge på og få rettet op på.

Det er sådan, hvis man læser lovforslaget her igennem, at så fylder det ikke mange sider, men det er faktisk slet ikke så let at læse og forstå. Det hænger sammen med, at de økonomiske relationer imellem staten og kommunerne på udlændingeområdet efterhånden er blevet utrolig komplicerede og uigennemsigtige, og nu sætter man så en lap på det system, og det bliver det selvfølgelig ikke mere gennemsigtigt af.

Vi er som sagt positive over for intentionerne i det. Vi vil under udvalgsbehandlingen nøje vurdere, om den metode, som regeringen her vælger, er den rigtige. Vi vil nærlæse de høringssvar, som vi har modtaget i dag fra Kommunernes Landsforening, herunder også undersøge, hvem det er, der har ret – om det er Indenrigsministeriet, eller om det er Kommunernes Landsforening – med hensyn til, hvorvidt der er et problem for ledige, som er under

ordningen med den aktive arbejdsmarkedspolitik. Det må vi helt sikkert have afklaret under udvalgsbehandlingen.

Vi vil ikke i dag tage endelig stilling til lovforslaget, men da vi altså er enige i regeringens intentioner, er der en stor sandsynlighed for, at vi kan nå frem til enighed, når vi har været igennem udvalgsbehandlingen.

Knud Erik Hansen (SF):

Da SF's ordfører i denne sag, fru Anne Baastrup, ikke kan være til stede, skal jeg kort redegøre for SF's holdning til forslaget.

Vi ser danskundervisningen som meget vigtig for integrationen og er bekymrede over, at den åbenlyst kan hæmmes af, at der er nogle byrdemæssige problemer, således at de kommuner, der har mange udlændinge, ikke får dækket deres udgifter til danskundervisning gennem integrationsloven eller lov om aktiv boligpolitik. Vi ser lovforslaget som et forslag, der skal rette op på de byrdemæssige forskyldninger og skævheder, der kan ligge i kommunernes udgifter til danskundervisning. Dermed vil forslaget også kunne styrke danskundervisningen for de personer, der ikke er omfattet af integrationsloven.

SF kan derfor støtte forslaget, fordi vi mener, det er helt afgørende for en hurtig integration, at man får en effektiv danskundervisning, og fordi vi også med det her forslag får rettet op på forskellene mellem de kommuner, der har mange og få udlændinge, således at de, der har mange, får en vis kompensation for deres udgifter.

Mogens Andreasen (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører på området ikke kan være til stede i salen i aften, skal jeg fremsætte partiets synspunkter.

Lovforslaget her er jo et af de lovforslag, som kommer under regeringens samlede handlingsplan vedrørende bedre integration. Og hvis man har læst denne handlingsplan samlet, så må man sige, at det reelt kun drejer sig om, hvordan man får integreret de fremmede, men der foreligger ikke ét eneste ord om, hvordan vi får standset tilstrømningen til Danmark. Det er jo dér, problemet ligger, men vi ved også godt i Dansk Folkeparti, at det vil regeringen naturligvis ikke anerkende.

Og her har vi så et af eksemplerne på, at nu skal der fuldt tryk på integrationen, også over for de flygtninge, som efter Dansk Folkepartis

opfattelse kun skal være i Danmark i et kortere tidsrum, nemlig indtil der er ordnede forhold i deres hjemland igen.

En af grundene til, at man fremsætter dette lovforslag, er, at man mener, at kommuner med mange udlændinge kan have visse byrdefordelmæssige tab som følge af udgifterne til danskundervisning af voksne udlændinge. Og det er måske rigtigt nok.

I det her forstår vi ganske udmærket, at nogle borgmestre er godt trætte af, at deres kommuner er blevet opsamlingssteder for flygtninge og deres familier. Derfor er vi i Dansk Folkeparti også af den opfattelse, at hele den her problematik slet ikke skal lægges over på hverken kommuners eller andres skuldre. Danmarks flygtningepolitik skal tilrettelægges og afgøres i Folketinget.

Man har i årevis bare skubbet problemerne over på kommunerne og amterne, og derfor har man lavet lappeløsning på lappeløsning i stedet for virkelig effektivt at tage fat på problemerne, få foretaget de nødvendige skridt, og det er og bliver at inddrage udlændingeloven fundamentalt.

Ifølge lovforslaget går det ud på, at staten yder et tilskud til kommunerne på 30 kr. pr. danskundervisningstime. Tilskuddet skal så ydes for alle personer, som deltager i undervisningen efter lov om undervisning i dansk som andetsprog. Vi forstår heller ikke rigtig, at det er et andetsprog.

Man vil have flere og flere ind i den undervisning, og voksne udlændinge medfører også større sprogcentre. Det kommer dog ikke til at gælde for udlændinge, der på undervisningstidspunktet er omfattet af integrationsloven, eller forsikrede ledige, som deltager i et tilbud efter lov om aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Det er jo egentlig ganske logisk, for disse grupper dækkes jo i dag henholdsvis af tilskud i den integrationslov, vi har – et flertal i Folketinget har vedtaget den – og dels via betaling fra arbejdsformidlingen for forsikrede ledige, som deltager i danskundervisning som led i den enkeltes handlingsplan.

Hvis man kigger på de økonomiske konsekvenser i lovforslaget, ja, så må man sige, at det jo er rigtig flot, at man har fået det til at give et stort rundt nul. Nærmere sagt at det ikke får økonomiske konsekvenser. Men sandheden er jo, at hele regeringens flygtninge- og integrationspolitik faktisk koster Danmark ganske mange penge, og det her er endnu et tegn på, at re-

geringen faktisk ikke har forstået noget som helst af, hvad det drejer sig om.

Vi må sige samlet om regeringens integrationspakke, som vi så her får nogle bidder af i dag, at den gør ondt værre, og den vil ikke ændre en tøddel på de problemer, der er i dag. Tværtimod kan man forudse, at det modsatte vil ske, fordi regeringen nu helt holder op med at skelne mellem flygtninge og indvandrere, og fordi der nu bliver lagt op til, at tilbudene fra det offentlige, uanset hvor godt man skjuler det, kommer op i en helt anderledes vægtklasse. Og det vil blot trække endnu flere fremmede til Danmark.

Regeringen burde have gået den modsatte vej og fjernet retskravet om familiesammenføring og ophævet de facto-begrebet samt sikret, at Danmark kun modtager de konventionsflygtninge, som vi er forpligtet til. Regeringen har åbnet for vandhanen og kan ikke få den lukket igen og forsøger nu at tørre vandet op med en våd serviet.

Vi er ikke indstillet på i Dansk Folkeparti at støtte det her lovforslag.

Ebbe Kalnæs (CD):

Selv om man jo ikke her sidst på dagen skal tage for mange korte bemærkninger, så starter jeg alligevel med en kort bemærkning til hr. Mogens Andreassen i min ordførertaletid.

Jeg kom til at tænke på, om man i Dansk Folkepartis sekretariat har en automat, hvor man trækker synspunkter, der passer til lejligheden. Om man har sådan et automatisk system, som siger, at der er noget fast, som de skal sige hver gang, der er tale om et eller andet integrationsmæssigt.

Det, det handler om her, er jo mennesker, som falder uden for den almindelige integrationslovgivning og danskundervisning, eller mennesker, der ikke er inde i en arbejdsmarkedssammenhæng, hvor man ordner det ad den vej.

Det er typisk, og jeg kender nogle typiske af dem, en sømand i Marstal, der har fundet en dejlighed i Sydafrika, som han har taget med hjem og fået børn sammen med. Og så synes vi, det er en fordel, hun også får lært noget dansk, så hun kan tale med sine børn. Det er ikke et spørgsmål om, at hun kun skal være her en kortere tid, til der er ro i hendes hjemland. Det er dem, der ligger imellem de systemer, vi i øvrigt har. Der er overhovedet ikke tale om nogen, der skal sendes hverken det ene eller det andet

sted hen, for der er blevet ro i deres hjemland. Det er dem, der falder uden for de ordninger, vi har på de andre områder.

Det er altså meget vigtigt, når vi har de mange familiesammenføringer af danske statsborgere, der er gået hen og blevet forelskede, at vi lige giver dem, som de har tænkt sig at leve sammen med i Danmark fremover og stifte familie med, en håndsrekning.

Og så det, der er vigtigst, som jeg gerne lige vil skyde ind med det samme: Vi støtter selvfølgelig lovforslaget. Det er dybt fornuftigt.

Og så vil jeg tage en lidt anden vinkel til det, som jeg jo ofte plejer i denne her sammenhæng:

Det er jo også et lovforslag, som skal lappe på det elendige finansieringssystem, vi har i vores kommuner, hvor vi har en stigende tendens til at skubbe det over på bloktilskud, at vi finder ud af, at det ikke rigtig virker, som det skal, at der opstår nogle tilfældigheder, og at vi har nogle kommuner, som har særlige udgifter. Og det glæder mig altid, når vi laver nogle små skridt i den retning, der retter lidt op på det. Så hvad det angår, synes jeg selvfølgelig, det er fornuftigt.

Det, der er det afgørende i denne her sammenhæng, er jo selvfølgelig, at de her kommuner, som er i den situation, at den har særlig mange af dem, forslaget omfatter, også kan løfte opgaven og løfte opgaven helt fornuftigt.

Det, der er vigtigt over for de kommuner, er jo hele tiden at huske på, at man i den mere teknokratiske verden, hvor man laver systemer af forskellig art, som skal have tingene til at hænge sammen, der somme tider fornemmer, at argumentationen i det her samfund er, at vi er helt sikre på, at der ikke er nogen, der bliver ramt i gennemsnit. Og det her er et af de typiske eksempler på, at vi en gang imellem er nødt til at give en håndsrekning, fordi det nuværende finansieringssystem ikke er så velegnet til opgaven.

(Kort bemærkning).

Mogens Andreassen (DF):

Nej, vi har ikke nogen automat. Vi vurderer tingene ud fra det konkrete, der ligger på bordet, og det har vi også gjort i det her tilfælde.

Vi skal jo også lægge mærke til en ting, og det er, at Kommunernes Landsforening er jo ikke tilfredse med det, der bliver pålagt dem økonomisk. De vil jo altså have et tilskud. Så vi kan jo allerede se, at derude i kommunerne er

man er altså dybt utilfreds med, at det bliver gjort på den her måde.

Når hr. Kalnæs så taler om, at de skal lære dansk, når de kommer til Danmark, jamen så må vi da sige, at der er folk, der har været her i 30 år, der overhovedet ikke har lært et ord dansk endnu. Er det ikke galt? Det synes vi det er. Og så kan man ofre nok så mange penge.

Vi skal også huske på en ting: En lang, lang række af de, der bliver familiesammenført her i Danmark, har en meget høj alder, når de kommer her, og interessen for at lære det danske sprog er meget, meget lille.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Nu er det utrolig vanskeligt med sådanne nogle svar på nogle korte bemærkninger, for jeg har meget på hjerte, når jeg hører sådan noget som det her. Det må jeg sige.

Men jeg håber, at vi er enige om, at der her er tale om en mellemgruppe; en mellemgruppe, som falder uden for de systemer, vi i øvrigt har, og der er ikke noget som helst, der indikerer, at det er nogen, der skal parkeres her i kortere tid. Det er ikke sådanne mennesker, der er tale om. Det kan være ovre i integrationsafdelingen, hvis man har den holdning.

Og yes, det er helt rigtigt, at der er nogle, der har været her i 30 år og ikke har lært dansk. Vi havde jo i Danmark en tid, hvor vi inviterede gæstearbejdere ind og sendte dem ud på jernstøberierne, så de kun havde to lyse pletter, det var lige omkring øjnene, og blev sorte, og vi sagde, at de bare skulle arbejde. Vi tilbød dem ikke en kæft, ikke noget som helst på det tidspunkt. Det er faktisk de problemer, vi slæber rundt med i dag, bl.a. med tyrkere og andre. Det er jo et efterslæb, vi har i det her land, hvor vi simpelt hen dummede os, lavede selvmål ud over alle bredder. Der var Dansk Folkeparti ikke med; det skal jeg medgive dem. Men vi skabte faktisk den situation for dem, der ikke har lært sproget, at vi fik startet dem dårligt.

Og så vil jeg lige sige: Med hensyn til dem, der kommer i en meget høj alder og ikke får lært dansk hertilands, dér skal vi hen og snakke tal igen. Det er forældre over 60 år, der bliver importeret til Danmark af børn, og de kan efterhånden tælles på nogle få hænder.

(Kort bemærkning).

Mogens Andreasen (DF):

Jeg tror ikke, at hr. Ebbe Kalnæs har ret. Vi har jo set gennem en lang årrække, at det er aldersgrupper, som kommer herop, som er i 40'erne og 50'erne. De kommer ikke ud på arbejdsmarkedet, og de lærer heller ikke sproget, og de gør sig ingen anstrengelser for at komme ud på arbejdsmarkedet eller for at lære det danske sprog. Dér har vi det meget store problem.

Så kan hr. Kalnæs godt sige, at det er en marginaliseret gruppe, der er tale om. Nej, der er simpelt hen tale om dem, der kommer til landet både som flygtninge og indvandrere. For når de har været her længe nok, får de opholdstilladelse, og så sejler skuden igen. Så går det bare derudad. Så der er ingen forskel på, hvem det er; de kommer alle sammen igennem møllen.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil gentage: Vi behandler her et lovforslag, som har med en mellemgruppe at gøre, og når vi når ud at tale om tingene, som vi gør her, så er det for mig at se – det er ikke sikkert, det er sandt, men min fantasi strækker ikke længere – en automat, som man har til den slags faste ordførerindlæg.

Det er mennesker, som får at vide af dele af Folketinget og i særlig grad Dansk Folkeparti, at de kun skal være her midlertidigt osv., og ellers kan de gode fise af. Hvis det er for at motivere dem til at integrere sig og lære dansk, så er det ikke det mest motiverende, jeg har hørt længe.

Dorit Myltoft (RV):

I integrationsloven, som trådte i kraft den 1. januar 1999, var det et af de mange gode tiltag, at der på sprogcentrene også skulle tilbydes dansk som andetsprog til voksne, hvis begrænsede danske sprogkunderskab er en barriere for at kunne få en uddannelse, et job eller i øvrigt kunne begå sig i det danske samfund. Det drejer sig om voksne, som ikke var omfattet af integrationsloven, eller som via forskellige arbejdsmarkedsforanstaltninger fik et tilbud om danskundervisning.

Hr. Mogens Andreasen nævnte lige her for nylig mennesker, som har været i Danmark i 30 år uden at kunne dansk. Det er jo netop begrundelsen for, at vi skal tilbyde danskundervisning, for der er ingen, der forestiller sig, at de mennesker står for at skulle hjem med det

samme, som hr. Mogens Andreasen også sagde i en anden sætning.

Det Radikale Venstre støtter fortsat hovedsigtet med loven, fordi danskkundskaber er en væsentlig forudsætning for en vellykket integration, og vi støtter dette lovforslag, hvorefter statstilskudsmodellen ændres til at være beregnet ud fra det faktiske timetal til danskundervisning, sådan at byrdefordelingen bliver bedre.

Tove Videbæk (KRF):

Lovforslag nr. L 207 er et positivt initiativ i rækken af initiativer med det formål at forbedre indvandreres og flygtninges integration i det danske samfund, og jeg synes egentlig også, det er interessant i den her debat at tænke på en debat, som vi havde om beslutningsforslag nr. B 70 den 10. februar om modersmålsundervisning. Da er det ret interessant at tænke på, hvad flere partier sagde der, og det skulle jo gerne stemme sammen med, hvad der så bliver sagt i dag med modsatrettet tegn.

Der tales om integration, og integration hænger jo uløseligt sammen med at føle sig som en del af samfundet, føle sig ønsket, f.eks. ved at være aktiv medspiller på arbejdsmarkedet, og for at komme ind dér, da må man forstå dansk og tale et forståeligt dansk. Og det her forslag mener vi i Kristeligt Folkeparti kan være en hjælp i den retning.

Med dette forslag kan man på en måde lave en opsamlingsrunde, hvor alle de, som falder uden for de øvrige ordninger, og som ikke har fået lært dansk, nu får en ekstra mulighed. Så Kristeligt Folkeparti støtter forslaget og ser frem til en positiv behandling af det i udvalget.

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne sige tak til de partier, der har støttet forslaget. Det er ikke et stort forslag, men det er vigtigt for at sikre en retfærdig fordeling af økonomien bag danskundervisningen, som jo også er vigtig, også for at motivere kommunerne til at leve op til deres forpligtelser.

Der har været partier, ikke mindst Venstre og De Konservative, der har sagt, at de har nogle spørgsmål, de gerne vil have afklaret, inden de kunne tage endelig stilling. Det har jeg selvfølgelig fuld forståelse for og beklager, hvis der er noget materiale, der er kommet sent, og lover selvfølgelig en hurtig besvarelse af spørgsmålene i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Første behandling af lovforslag nr. L 206: Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Tilskud til særlig vanskeligt stillede kommuner ved løsning af boligsociale opgaver).

Af indenrigsministeren (Karen Jespersen). (Fremsat 29/2 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Karen J. Klint (S):

Lovforslag nr. L 206 er en del af regeringens handlingsplan for bedre integration, men samtidig er det også en imødekommelse af, at en del kommuner har udtalt et ønske om at være med til at løse problemer med modtagelse og integration af flygtninge og andre udlændinge, såfremt de økonomisk og bolig-mæssigt havde reelle muligheder herfor.

Lovforslaget vil øge særlig vanskeligt stillede kommuners muligheder for at hjælpe med at løse boligsociale opgaver, ved at der oprettes en tilskudsordning. Den årlige tilskudsramme vil i år 2001 være på 40 mio. kr.

Afgrænsningen af, hvem de særlig vanskeligt stillede kommuner er, svarer til de kommuner, der i tilskudsåret kan modtage tilskud efter § 18 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. Der er således tale om kommuner, hvis beskatningsgrundlag pr. indbygger er mindre end 90 pct. af landsgennemsnittet.